

Jeg tror, det er rigtigt, at man peger paa Vanskelighederne, inden man kommer til dem; men jeg tror ikke, at man i alt for høj Grad, naar man er inde i dem, skal pege paa dem.

Det er vanskeligt, naar man i Dag taler om Valutaloven, helt at glemme Meddelelserne i Bladene om Privatbankens Forhold. Jeg tror ogsaa, at man der har malet Situationen alt for mørk. Naturligvis vil ogsaa en Storbank, under en Udvikling som den, vi har haft i de sidste Maaneder, med en Kursstigning fra 65 til nogle og 90, være i høj Grad udsat for Tab. Man maa ikke regne dette for noget, som kommer ganske bag paa os. Naar man saa ser paa Resultatet af de Undersøgelser, der har været foretaget, synes jeg, at Meddelelsen derom kunde være sket paa en mere diskret Maade. I Virkeligheden kan jo de Tab, der er lidt, dækkes af indeværende Aars Fortjeneste og det overførte Beløb. Det ses, at man vil dele Reservefonden og lægge noget hen af denne til en Dispositionsfond for eventuelle fremtidige Tab. Jeg mener, at hele Reservefonden maa være lagt hen med den Opgave at skulle dække eventuelle fremtidige Tab, og jeg synes derfor ikke, man har Grund til at se saa mørkt paa dette. Jeg tror, at man i for høj Grad er kommet til at se bort fra, at *det* er Formaalet med, at man lægger Reserver hen i Banken — det er heldigst, at disse Reserver ikke behøver at benyttes, men hvis ikke det var Meningen, at man maatte benytte dem i en saa vanskelig Situation, som den, vi har været inde i, vilde det være ganske unødvendigt at lægge Reserver hen.

Jeg tror derfor ikke, at man skal male Situationen mørkere end nødvendigt. Dette vil ikke sige, at jeg ikke mener, at vi ikke vil faa store Vanskeligheder; men jeg tror, at hvis vi skal se at overvinde de Vanskeligheder, vi er inde i, skal man tænke fremad, ogsaa paa andre Vanskeligheder, der vil komme. Der vil komme en ny vanskelig Situation, naar Nationalbanken skal ind i den Kamp, hvor det gælder om at fastholde Kursen; og det er en Situation, vi vil komme ind i: enten man gaar til Guldpariteten eller til det, som det radikale Parti ønsker, Nedskrivning til 91, vil nogle af de Kræfter, som i de senere Maaneder har haft Indflydelse paa Valutaforholdene, igen drages tilbage, og der vil sikkert komme en vanskelig Situation, hvor Nationalbanken, saaledes som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard udtalte, skulde bruge sine stærke Kræfter til at fastholde Kursen.

Og derfor er det, vi fra vor Side i høj

Grad beklager, at hele denne Lov er bygget paa, at de stærke Kræfter udelukkende er Diskontoforhøjelse og Kreditindskrænkning, og at man dertil har knyttet det, som er i saa høj Grad uheldigt netop i den nuværende Situation: en betydelig Forhøjelse af de direkte Skatter. Vi vil derfor gerne ved denne Forhandling pege paa, at man i Tide — og det vil sige straks — sætter 1nd paa at faa gennemført de Støtteforanstaltninger, som Erhvervene i saa høj Grad har Krav paa, og som hele Samfundet vil være i saa høj Grad tjent med, fordi det er det, der skal hjælpe med til at afbøde de Følger, som Valutaordningen under alle Omstændigheder vil føre med sig. Naar jeg derfor anbefaler at stemme for det foreliggende Lovforslag, er det med den indtrængende Opfordring til Regeringen at tage fat paa nu at faa gennemført de Støtteforanstaltninger, vi under hele Forhandlingen om Valutaspørgsmaalet stadig har rejst Krav om.

Røde: Da dette Lovforslag var til første Behandling, og der herunder fremkom Udtalelser om det ønskelige i i selve Loven at faa indført en Bestemmelse, der fastlagde Programmet for vor Valutapolitik og satte dette til Pari, advarede jeg meget indtrængende herimod. Det kan derfor kun glæde mig, at disse Forsøg er opgivet, og at Loven derfor, naar den vedtages, holder Spørgsmaalet om vor Valutapolitik's Endemaal fuldkommen aabent. Jeg siger med Villie: fuldkommen aabent; thi end ikke den Omstændighed, at et stort Flertal af Udvalgets Medlemmer erklærer, at deres Opfattelse er, at Kronens Endemaal maa være Pari, er i allermindste Maade bindende for Rigsdagen, maaske end ikke bindende for disse Medlemmer selv, som dog kun fastholder et saadant Program, fordi de tror, det er gennemførligt og tror, det er gavnligt, men paa hvem Begivenheders Udvikling dog ogsaa maa kunne tænkes at virke, saaledes at de eventuelt vil komme til at se, at Programmet var skadeligt og ikke gennemførligt. Jeg lægger derfor megen Vægt paa, at denne Lov forlader Rigsdagen som Udttryk for, hvad ogsaa den første Valutalov fra et Aar siden fastlagde, at Endemaalet staaar aabent, og at Rigsdagen staaar frit med Hensyn til sin endelige Beslutning.

Naar det ærede Medlem Hr. Lange mente, at et Ord, der oprindeligt stod i dette Lovforslag, men som inden dets Fremsættelse var udtaget, Ordet „Højnelse“, var udtaget under et Pres af det radikale Venstre og altsaa nu maa antages ikke at være